

[Socialministeren.]

det afgørende spørgsmål er, hvordan vi på længere sigt kan tilrettelægge en mere hensigtsmæssig og rationel administration. Det er et spørgsmål, som vi allerede for længst har taget stilling til, idet det lovforslag, som folketinget nu behandler, om styrelsen af de sociale anliggender, forudsætter, at også børneforsorgsloven bliver taget op til revision. I denne forbindelse vil det være nærliggende at søge de gældende bestemmelser i børneforsorgsloven om de centrale myndigheders plangodkendelse ændret, således at amterne skal overtage opgaven.

Endvidere behandler vi i ministeriet for tiden et principielt forslag fra boligministeriet om at ændre sagsbehandlingen, således at boligministeriet, der, som spørgeren nævnte det, nu foretager den teknisk-økonomiske vurdering, går ud af dets hidtidige opgaver. Hvis dette principforslag gennemføres, skulle det indebære mulighed for at spare nogle af de administrative led. Forslaget har været behandlet i børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, som i princippet har anbefalet det, og det er min hensigt at følge nævnets videre forslag og bede boligministeriet om at deltage i forhandlinger med henblik på et endeligt og detaljeret forslag.

Som jeg indledte med at sige, er vi indstillet på at forenkle sagsbehandlingen, og det særlig afgørende er selvsagt, at vi allerede nu arbejder med at finde frem til en ordning, som indeholder radikale administrative omlægninger, samtidig med at vi fremdeles kan udnytte det erfaringsmateriale, man har i børneforsorgsdirektoratet og i boligministeriet. Jeg skal blot sige, at vi vil behandle rationaliseringsforslag her med et maksimum af den velvilje, som den gældende lovgivning giver plads til, og yderligere føje til, at jeg er klar over, at man fra boligministeriets side ser på samme måde på problemerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at få forholdene på mødrehjælpsinstitutionerne i provinsen bragt i orden, så institutionerne kan fungere?“

Lis Møller: Mødrehjælpskontorer over hele landet lukker i denne tid på grund af personalemangel. Randers mødrehjælp har haft lukket en uge for at komme til bunds i sager, som har hobet sig op netop på grund af denne personalemangel; de må antagelig lukke igen inden så lang tid.

Nykøbing F. har lukket institutionerne i Maribo og Sakskøbing; selv kører Nykøbing F. kun videre ved hjælp af rådgivere udlånt fra Københavns mødrehjælp. Viborg har lukket 2 kontorer. I Ringkøbing amt lukkes 5 filialkontorer, så kun kontoret i Holstebro holdes åbent. Mødrehjælpskontor i Vejle har besluttet at lukke sine filialkontorer — og det er to store kontorer — i Kolding og Fredericia; Vejle sidder tilbage med lederen og dennes stedfortræder, og de to kan ikke klare de mange konsultationer; i Holbæk er det også ved at være galt.

Det er muligt, at disse forhold hænger sammen med den forestående ændring af den sociale struktur, hvor mødrehjælpen får nye vilkår at arbejde under, når dens opgaver skal ind under de nye amts- og kommunale centre. Men det er hele tiden blevet pointeret fra alle sider, at ingen sociale forhold måtte forringes, ingen sociale forbedringer måtte udsættes, medens arbejdet med socialreformen stod på. Hver gang vi her i salen i de senere år, sidst i denne samling, har diskuteret svangerskabslov, er der fra alle sider udtrykt ønske om, at mødrehjælpen og andre institutioner fik mulighed for at yde tilstrækkelig hjælp til de kvinder, der søgte svangerskabsafbrydelse. Det skulle nemlig være tomme talemåder, ord, som glemmes, når loven er vedtaget.

Jeg ved godt, at der lige er nedsat et udvalg, som i løbet af nogle måneder skal undersøge, hvor stort klienttallet kan forventes at blive, samt om bevillingerne til gravide skal forøges. Men jeg må sige, at det er nu, det brænder på, og jeg synes, det er katastrofalt, at lukningerne sker netop nu, hvor de nye regler om svangerskabsafbrydelse træder i kraft og man kan forvente, at presset på mødrehjælpsinstitutionerne bliver større — og det kan jo ikke komme bag på nogen. Det kan betyde, at omsætningen hos kvaksalverne forøges, men det kan også betyde, at mødrehjælpen må forsømme andre opgaver, som er mindst lige så vigtige